

POSTANOWIENIE

22 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Krzysztof Grzesiowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 22 kwietnia 2026 r. w Warszawie
zażalenia M.J.

na postanowienie Sądu Najwyższego z 11 lutego 2025 r., III CZ 3/25,

odrzuca zażalenie.

(R.N.)

UZASADNIENIE

1. Postanowieniem z 12 listopada 2024 r. Sąd Najwyższy wydał postanowienie w przedmiocie odrzucenia wniosku pełnomocnika skarżącego M.J. o uzasadnienie postanowienia tego Sądu z 28 marca 2024 r. (sygn. akt II CZ 169/23). W uzasadnieniu wskazano, że wydane przez Sąd Najwyższy postanowienie nie podlega uzasadnieniu, gdyż nie przysługuje od niego żaden środek zaskarżenia.

Pismem datowanym na 26 grudnia 2024 r. pełnomocnik skarżącego wniósł zażalenie, wskazując, że „na wyraźne żądanie strony” zaskarża w całości postanowienie z 12 listopada 2024 r.

Postanowieniem z 11 lutego 2025 r. Sąd Najwyższy odrzucił zażalenie (sygn. akt III CZ 3/25). Podał, że wniesiony środek zaskarżenia jest niedopuszczalny bez względu na podniesione w nim zarzuty. Jednocześnie Sąd Najwyższy podkreślił, że zarzuty te w oczywisty sposób nie mogą doprowadzić do konieczności uzasadnienia jakiegokolwiek postanowienia Sądu, a ich celem – jak wynika z treści zażalenia – nie jest uzyskanie takiego uzasadnienia. Uchylenie zaskarżonego postanowienia nie spowodowałoby, że Sąd Najwyższy miałby

obowiązek sporządzić uzasadnienie postanowienia z 28 marca 2024 r., skoro taki obowiązek nie jest przewidziany w przepisach prawa.

2. Pismem datowanym na 1 marca 2025 r. pełnomocnik skarżącego wniósł zażalenie, wskazując, że „na wyraźne żądanie strony” zaskarża w całości postanowienie Sądu Najwyższego z 11 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

3. Zgodnie z brzmieniem art. 394¹ § 1 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Stosownie natomiast do § 1¹ tego artykułu zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także w razie uchylecia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Należy przy tym zwrócić uwagę, że art. 394¹ k.p.c. przewiduje zamknięty katalog przypadków, w których przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego. Zatem niedopuszczalne jest zażalenie wniesione do Sądu Najwyższego w jakimkolwiek innym przypadku niż wymieniony w powołanym wyżej przepisie (zob. postanowienia SN: z 8 sierpnia 2024 r., III CZ 119/24; z 20 listopada 2024 r., III CZ 207/24; z 5 lutego 2026, III CZ 103/23).

4. Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem orzeczenia Sądu Najwyższego jako sprawującego nadzór judykacyjny nad orzecznictwem sądów powszechnych, nie podlegają zaskarżeniu w drodze środków odwoławczych. Wobec powyższego żadne postanowienie tego Sądu nie jest zaskarżalne, co wynika z ustrojowej pozycji Sądu Najwyższego (zob. postanowienia SN: z 2 września 2020 r., V CO 96/20, z 26 czerwca 2025 r. III CZ 98/25, z 27 stycznia 2026 r., III CZ 232/24).

5. Zażalenie skarżącego - niezależnie od treści podniesionych w nim zarzutów – podlegało więc odrzuceniu jako niedopuszczalne (art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

(R.N.)

[a.ł]

Krzysztof Grzesiowski